

Martina Štiková, Deník legionáře Vojtěcha Holana z roku 1920. Bakalářská práce
FF JU, České Budějovice 2019, 104 s. včetně příloh

Martina Štiková se rozhodla v rámci své bakalářské práce zpracovat deník legionáře Vojtěcha Holana, který se dosud nachází v soukromých rukou; i v tom je přidaná hodnota této bakalářské práce – zpřístupnění tohoto pramene, čehož si autorka byla samozřejmě vědoma. Edici tak považuji za integrální součást práce, nevím, zda tak měla být označována jako příloha (přílohy 1 a 2), spíše by bylo asi vhodné označení jako Edice, přičemž přílohy by začínaly až od současného čísla 3.

Text bakalářské práce je snahou o zasazení editovaného deníku do souvislosti doby a jeho vnitřním a vnějším rozborem. První kapitola tak představuje stručné uvedení do problematiky první světové války a československých legií v Rusku, včetně jejich návratu do vlasti a dalšího vývoje legionářské problematiky. Je zřejmé, že vzhledem ke stručnosti této kapitoly jde o výrazné zjednodušení, nicméně někde by to chtělo zmínit i „menšinové“ události (viz s. 16 – „prakticky bez násilí“ proběhlá říjnová revoluce 1917, s. 18 – občas se legionáři přidali i na stranu rudých, nebyli tak jen s bílými – např. Jaroslav Hašek), případně na s. 12 lze zmínit, že část soudobé literatury klade důraz spíše na předválečné dění v Evropě než na otázku kolonií, na relativní osamocení Německa mezi evropskými velmocemi.

Další kapitoly – životopis Vojtěcha Holana a rozbor deníku – jsou již původním výzkumem, postaveným na znalosti archivních pramenů i zásadách pomocných věd historických. Nejcennější součástí práce je samozřejmě kritická edice deníku Vojtěcha Holana z roku 1920, která zachycuje část jeho návratu (cca tři měsíce) z Ruska přes Filipíny do Evropy, spolu s dalšími legionáři. Deník tak přináší řadu zajímavých postřehů, mj. např. ve vazbě na jeho vnímání vztahů českých vojáků s ruskými ženami, sňatků československých vojáků v Rusku.

Na práci lze ocenit i využití na bakalářské úrovni rozsáhlé literatury (snad by šlo upozornit i na Hutečkovu knihu *Muži proti ohni*), dobře zvolené obrazové přílohy a v neposlední řadě kultivované vyjadřování autorky bez výraznějších pravopisných a stylistických prohřešků, což už dnes není úplnou samozřejmostí..

V souvislosti s prvním odstavcem Závěru práce, otázkami tam položenými, se nabízí, aby se k nim autorka vyjádřila v rámci obhajoby, není třeba k nim přistupovat jen jako k řečnickým otázkám.

Bakalářskou práci Martiny Štikové jednoznačně **doporučuji k obhajobě**, přes některé dílčí připomínky výše uvedené ji **hodnotím stupněm výborně**.

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized cursive letters, likely 'B. Jiroušek'.

prof. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

České Budějovice 12. 8. 2019